

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále - pobočka v Krnově rozhodl samosoudkyně Mgr. Monikou Kotrlovou ve věci

žalobkyně: **xxx**, IČO xxx
sídlem xxx
zastoupené xxx
advokátkou xxx

proti
žalovaným: 1. **xxx**, IČO xxx
sídlem xxx
zastoupená advokátem xxx
sídlem xxx
2. **xxx**, IČO xxx
sídlem xxx
zastoupená advokátem xxx
sídlem xxx
3. **xxx**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem xxx
sídlem xxx

o: povinnost uvést stavbu pasivního relé xxx do původního stavu

takto:

- I. Žaloba, aby byli žalovaná č. 1. xxx, a žalovaný č. 3 xxx, společně a nerozdílně povinni do 6 měsíců od nabytí právní moci tohoto rozsudku uvést vlastním nákladem objekt pasivního relé xxx do původního stavu, to znamená na pozemku parcelní číslo xxx katastrální území

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Lakomá.

xxx opravit betonovou základovou desku, namontovat na ni typovou příhradovou ocelovou věž o výšce nejméně 20,6 m, na tuto ocelovou namontovat odraznou desku a kolem objektu instalovat oplocení pletivem na ocelových trubkách o výšce 2 m. Způsob a kvalita provedení prací a použitých materiálů musí odpovídat současným obecně závazným právním předpisům pro výstavbu takových zařízení. Dále, aby byli žalovaná č. 1 a žalovaný č. 3 společně a nerozdílně povinni zpět nainstalovaný objekt pasivního relé xxx žalobkyni oproti podpisu předávacího protokolu předat a v rámci předání objektu pasivního relé xxx žalobkyni předložit zprávu o statickém stavu příhradového stožáru ke dni dokončení nové montáže, **se zamítá.**

- II. Žalovaná č. 1, společnost xxx a žalovaný 3. xxx jsou povinni zaplatit společně a nerozdílně žalobkyni částku ve výši 245 861 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Co do částky 103 909 Kč se žaloba **zamítá.**
- IV. Žaloba, aby byla žalovaná 2. xxx povinna strpět na pozemku parcelní číslo xxx katastrální území xxx, realizaci opravy betonové základové desky, namontování typové příhradové ocelové věže o výšce nejméně 20,6 m, namontování odrazné desky na tuto ocelovou věž a instalaci oplocení pletivem na ocelových trubkách o výšce 2 m, dále povinna strpět umístění stavby příhradového stožáru, která je ve vlastnictví žalobkyně, na pozemku parcelní číslo xxx katastrální území xxx, **se zamítá.**
- V. Žalovaná č. 1 společnost xxx a žalovaný 3. xxx jsou povinni zaplatit společně a nerozdílně žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši **123 645 Kč**, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalobkyně.
- VI. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované č. 2 xxx náhradu nákladů řízení ve výši **157 300 Kč**, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalované č. 2.
- VII. Žalovaná č. 1 společnost xxx a žalovaný 3. xxx jsou povinni zaplatit společně a nerozdílně České republice náhradu nákladů státu ve výši **19 020,50 Kč**, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, na účet Okresního soudu v Bruntále.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenu soudu dne 19. 8. 2010 ve znění soudem připuštěných změn žaloby se žalobkyně domáhá náhrady škody tak, aby byli žalovaná č. 1 a žalovaný č. 3 zavázáni k povinnostem specifikovaným ve výroku rozsudku, tj. uvedením do původního stavu příhradové věže pasivního relé xxx na pozemku parcelní číslo xxx katastrální území xxx a žalovanému č. 2 uložena povinnost strpět realizaci opravy a umístění této stavby na pozemku (tak, je uvedeno ve výroku rozsudku), jehož je vlastníkem. Uvedla, že žalobkyně je výlučným vlastníkem telekomunikačního objektu pasivního relé na pozemku par.č. xxx v k.ú. xxx. Pasivní relé xxx bylo vybudováno právním předchůdcem žalobkyně v roce xxx na základě stavebního povolení vydaného stavebním úřadem Městského úřadu v xxx ze dne xxx č.j. xxx a do užívání právního předchůdce dáno dle kolaudačního rozhodnutí vydaného stavebním úřadem Městského úřadu v xxx č.j. xxx ze dne xxx. Stavba pasivního relé xxx je tvořena z betonového základového bloku a typové příhradové ocelové věže o výšce 20,6 m, na které je osazena odrazná deska, přičemž byla povolena a jako stavba trvalá. Konstrukce příhradového stožáru, na kterém bylo umístěno pasivní relé, byla před svou demontáží součástí radioreléové trasy xxx – xxx, a jako taková sloužila jako telekomunikační koncové zařízení ve smyslu § 73 odst. 4 zákona č. 127/2005 Sb. o elektronických komunikacích, ve znění platném v rozhodné době (ZEK). Trasa je částí sítě elektronických komunikací, kdy se podle ust. § 2 písm. h) ZEK rozumí přenosové systémy, popřípadě spojovací nebo směrovací zařízení a jiné prostředky, včetně prvků sítě, které nejsou aktivní, které umožňují přenos signálů po vedení radiovými, optickými nebo jinými

elektromagnetickými prostředky, včetně družicových sítí, pevných sítí s komutací okruhů nebo paketů a mobilních zemských sítí, sítí pro elektrické energie v rozsahu, v jakém jsou používány pro přenos signálů, bez ohledu na druh přenášené informace. Stožár v xxx, jakožto prostředek umožňující přenos signálu, je tedy součástí sítě elektronických komunikací (i přes své neoprávněné poškození ze strany žalovaných), kterou vlastní a provozuje v souladu se ZEK, žalobkyně. Konstrukce příhradového stožáru s pasivním relé sloužila před demontáží jako záložní zařízení a bylo s ní nadále počítáno pro případ potřeby umístění zařízení jiných. Takovou možnost výslovně potvrdil jak Nejvyšší soud ČR, tak Ústavní soud ČR, a tuto možnost rovněž uvádí ve svém vyjádření xxx.

2. K otázce stavu konstrukce před demontáží žalobkyně uvedla, že tento byl ve velmi dobrém stavu, způsobilém plnit funkci telekomunikačního zařízení. Dokumenty z doby neoprávněného odříznutí stožáru, jeho následného (absolutně neplatného) prodeje i svědci toto potvrzují. Z fotografií dostupných ve spise vyplývá, že žebřík vedoucí na vrchol stožáru byl v dolní části opatřen standardní zábranou vjezu ve tvaru železného kříže, znemožňující výlez po tomto žebříku směrem vzhůru. Jediné co bylo potvrzeno, byla přítomnost náletových dřevin, což žádným způsobem nebránilo využití konstrukce o výšce přes 20 m. Žalobce byl ze zákona oprávněn, nikoliv povinen, tyto okleštovat či kácet. K poškození v důsledku demontáže uvedla, že stavba stožáru byla demontáží poškozena v takovém rozsahu, že ji nelze bez vynaložení nákladů na opravu jak základnové desky, tak ocelového příhradové konstrukce, uvést do stavu před demontáží, aby mohla nadále plnit úlohu pro ni vyhrazenou žalobkyní, případně jinou úlohu jí žalobkyní přidělenou. K otázce možnosti uvedení konstrukce stožáru do původního stavu uvedla, že je to objektivně technicky možné, jelikož základnová deska je stále přístupná, žalovaní z titulu předmětu své činnosti disponují veškerými prostředky nutnými pro obnovení konstrukce stožáru a výstavba fotovoltaické elektrárny na této možnosti nic nezměnila. Ve znaleckém posudku bylo konstatováno, že z technického hlediska lze předmětný stožár uvést do původního stavu. Žalobkyně setrvala na tvrzení, že uvedení konstrukce do původního stavu je účelné a hospodárné, jelikož se jedná o konstrukci, která může mít široké spektrum využití žalobkyní, o něž byla protiprávním jednáním žalovaných dočasně připravena, a jelikož z praktického pohledu je jednoznačně účelnější, aby toto učinili na své náklady žalovaní, kteří disponují veškerými technickými prostředky, a to i z důvodu, že po žalobkyni nelze spravedlivě požadovat, aby tuto činnost vykonával na vlastní náklady vzhledem ke vztahům, které mezi nimi panují. Primárně se žalobkyně domáhá naturální restituce. Eventuálním petitum navrhl, aby byli žalovaní zavázáni k náhradě škody ve výši 349 770 Kč, jak plyne z kalkulace předložené společností xxx, ač si je vědom, že znalec v této věci dospěl k částce nižší. Znalecký posudek však nezahrnuje veškeré náklady, jež je nutné v souvislosti se znovu vztyčením konstrukce vynaložit. Je nutné náhradu škody kalkulovat s ohledem na náklady potřebné pro uvedení konstrukce do původního stavu. Současně navrhl, aby v obou případech, jak v případě rozhodnutí o naturální restituci, tak při náhradě škody byla žalovanému 2. uložena povinnost poskytnout součinnost a strpět stavbu příhradového stožáru. Bez stanovení této povinnosti by došlo k situaci, že by nesoučinnost ze strany žalovaného 2. umožnila bránění ve znovuvýstavbě stožáru, potažmo ve výkonu oprávnění ze zákonného věcného břemene, vlastnického práva a v poskytování telekomunikačních služeb.
3. Žalovaní 1) a 3) navrhli zamítnutí žaloby v celém rozsahu s tím, že žalobkyně neprokázala svou aktivní věcnou legitimaci v řízení. Neprokázala, že by byla vlastníkem stožáru pasivního relé. Namítli, že stavebníkem stožáru byl státní podnik xxx, když tato skutečnost vyplývá ze stavebního povolení č.j. xxx ze dne xxx, které nabylo právní moci dne 9. 9. 1993. Dle tvrzení žalobkyně mělo vlastnické právo ke stožáru přejít na nově založenou akciovou společnost, která vznikla v rámci velké privatizace k 1. 1. 1994, což žalobkyně dovozuje z rozhodnutí o privatizaci, dle něhož je převeden na nově vzniklou akciovou společnost celý státní podnik mimo taxativně vyjmenovaný majetek. Pokud stožár byl v majetku státního podniku ke dni vzniku a.s. a není taxativně vyjmenovaným majetkem, pak dle názoru žalobkyně musel být stožár obsažen v pojmu

„celý podnik“ a musel tedy přejít na akciovou společnost. Žalovaní jsou jiného názoru. Vychází z části privatizačního projektu, který obsahuje vyjmenované stavby na cizích pozemcích, přičemž pro katastrální území spadající do gesce Katastrálního úřadu v xxx stavba předmětného stožáru mezi stavbami státního podniku nacházejícími se na cizích pozemcích uvedená není, když v závěru seznamu je uvedeno výslovné prohlášení státního podniku, že jde o seznam kompletní. Kolaudační rozhodnutí bylo vydáno pod č.j. xxx dne 15. 12. 1993, z čehož vyplývá, že stavba stožáru musela být zhotovena před vznikem akciové společnosti, jednoznačně se jednalo o stavbu na cizím pozemku, která by musela být uvedena v seznamu těchto staveb, pokud by měla privatizaci přejít na akciovou společnost. Dále považují v tomto směru za podstatné, komu a kdy bylo doručeno kolaudační rozhodnutí. Zdůraznili, že žalobkyně kolaudační rozhodnutí nepředložila s doložkou právní moci a je otázkou, zda a komu bylo doručeno, a zda nabylo právní moci. Dle názoru žalovaných žalobkyně neprokázala přechod vlastnického práva ke stožáru ze státního podniku na nově vzniklou akciovou společnost v rámci velké privatizace. I kdyby tento závěr nebyl správný, pak mají žalovaní 1) a 3) za to, že vlastnické právo ke stožáru nabylo na základě dobrověrně uzavřené kupní smlouvy xxx, který stožár fyzicky odstranil a odvezl. Byl v dobré víře, že kupuje stožár od xxx, jako od řádného vlastníka. Dobrá víra se u xxx presumuje dle ust. § 7 občanského zákoníku. Rovněž žalovaní 1) a 3) byli při nabytí stožáru v dobré víře, že jej nabývají od řádného vlastníka, když neměli žádnou indicii k úvaze, že by snad stožár měl patřit subjektu odlišnému od vlastníka pozemku pod stavbou, a to zejména z důvodu, že xxx ve stavebním řízení ohledně výstavby fotovoltaické elektrárny neuvedl žádné dotčené telekomunikační zájmy.

4. K pasivní věcné legitimaci žalovaní 1) a 3) uvedli, že žaloba na náhradu škody musí vždy směřovat výlučně vůči škůdci, který škodu způsobil. Má-li škoda spočívat v odstranění stožáru, pak je škůdcem ten, kdo stožár odstranil. V řízení není pochyb o tom, že stožár odstranil xxx osobně spolu se svými pracovníky, kteří plnili jeho pokyny. Žalovaní se na odstranění nijak nepodíleli. Škůdcem je tedy jednoznačně xxx, který je osobou pasivně věcně legitimovanou v řízení. Je naprosto bez právního významu, že xxx odstranil stožár se souhlasem xxx, popř. se souhlasem společnosti xxx. Žalovaní 1) a 3) nejsou osobami pasivně věcně legitimovanými. Žalovaní 1) a 3) mají za to, že stožár byl xxx odstraněn oprávněně, jelikož nebyl léta nikým udržován, byl v dezolátním stavu, nebyl zabezpečen z hlediska výstupu na něj, nebyl opatřen žádnými výstražnými a ochrannými prvky. Ukotvení stožáru do betonové základny bylo narušeno, oplocení bylo silně poškozeno a místy zcela scházelo. Radiorelévová trasa, jejíž součástí stožár byl, byla demontována v xxx, jak vyplývá z přípisu xxx ze dne 17. 1. 1997. Oprávnění k provozu radiorelévového spoje, jehož součástí byl stožár, bylo na žádost provozovatele ze strany xxx odňato rozhodnutím ze dne 20. 1. 2003. Stožár nebyl od roku xxx používán. Jeho stav bezprostředně ohrožoval zdraví a život lidí a majetek třetích osob. Hrozilo, že na stožár vylezou děti a pádem si způsobí smrtelná zranění. Byl prorostlý mnohaletými náletovými dřevinami.
5. Dle názoru žalovaných 1) a 3) není znovupostavení stožáru fakticky možné, jelikož samotnou konstrukci stožáru má v držení žalobkyně. Není přitom podstatné, že by případně žalobkyně stožár v budoucnu žalovanými 1) a 3) k postavení předala. Rozhodný je stav ke dni rozhodování soudu a k tomuto dni žalovaní stožár ve své moci nemají. Uvedení do původního stavu není možné ani po stránce právní. Ze zprávy stavebního úřadu vyplývá, že postavení brání absence nového stavebního povolení. Původní stavební povolení ze dne 19. 7. 1993 již není použitelné. Žalobkyně ke dni rozhodování soudu nedoložila nové pravomocné stavební povolení. Znovupostavení v jeho původní podobě nesplňuje ani současné technické normy na tato zařízení, což opět představuje právní překážku postavení. Znovupostavení je rovněž v rozporu s normami bezpečnosti práce, které blíže konkretizoval ve svém odborném stanovisku xxx. Zdůraznili, že naturální restituce představuje uvedení věci do původního stavu, tedy skutečně do takového stavu, který zde byl k okamžiku odstranění. Nelze požadovat oproti původnímu stavu jakékoliv změny, opravy či hodnocení. Stožár by se musel postavit se všemi jeho vadami, poničeným

oplocením apod. Takto znovupostavený stožár by znamenal obnovení protiprávního stavu, který by byl v rozporu se stavebními předpisy, technickými normami a normami bezpečnosti práce.

6. K otázce účelnosti žalovaní 1) a 3) uvedli, že neúčelnost znovupostavení stožáru spočívá primárně v tom, že se jedná o zařízení zastaralé, které v případě, že by jeho vlastníkem byla žalobkyně, nemůže žalobkyni přinést žádnou užitnou hodnotu. Žalobkyně své telekomunikační potřeby zcela pokrývá moderním plně vybaveným stožárem, který je postaven cca 200 m od původního umístění sporného stožáru. Oprávnění k provozování spoje xxx, jehož součástí byl tehdejší stožár, bylo xxx odňato rozhodnutím ze dne 20. 1. 2013, a to přímo na žádost žalobkyně jako jeho provozovatele. Neúčelnost je pak dána také stavem stožáru dokumentujícím to, že jej nikdo po mnoho let neudržoval a neprovozoval.
7. K požadavku žalobkyně na relutární restituci in eventum žalovaní 1) a 3) namítli, že nelze aplikovat závěry znaleckého posudku vypracovaného v řízení. Znalecký ústav stanovil škodu nákladovou metodou, tedy ve výši nákladů na znovupostavení stožáru. Pokud ovšem náhrada škody v penězích přichází v úvahu jen tehdy, není-li znovupostavení možné, pak logicky nelze škodu stanovit náklady na jeho znovupostavení, není-li obnova možná. Současně nelze uvažovat tak, že se jedná o náklady na znovupostavení na jiném místě, protože se žalobkyně nemůže domáhat znovupostavení jinde. Dále namítli nesprávnost postupu znaleckého ústavu, pokud nevycházel z nákladů místních firem z xxx, nýbrž z nákladů vyčíslených stavebními firmami na xxx. Žalobkyni mohla vzniknout škoda (za předpokladu, že by byla vlastníkem stožáru) jen poškozením betonové základny při odstranění stožáru. K jiné škodě dojít nemohlo, samotný stožár má žalobkyně ve svém držení, a na jejím vlastnictví k betonové základně se nic nezměnilo. Majetek žalobkyně se odstraněním stožáru nijak nezmenšil.
8. Žalovaná 2) navrhla zamítnutí žaloby s tím, že případná znovuvýstavba pasivního relé, by žalované 2) způsobila významnou ekonomickou újmu. Konstrukce pasivního relé by po výraznou část dne stínila na FVE žalované 2) a tato skutečnost by měla silný vliv na výkon jednotlivých snížených solárních panelů, a tedy na výrobu elektrické energie. Opětovná výstavba na pozemku žalované 2) by za každé 3 roky provozu způsobila ekonomickou ztrátu ve výši 1 103 595 Kč, přičemž plánovaný provoz FVE je standardně minimálně 25 let od výstavby. Odmítl argumentaci žalobkyně, že žalovaný 2) vystavěl na svém pozemku FVE ve srozumění s tím, že na něm bude stát pasivní relé, resp. že nepovažoval případnou obnovu pasivního relé za komplikaci svého podnikatelského záměru. Prostor pro pasivní relé na svém pozemku ponechal z prosté právní opatrnosti, kterou nelze přičítat ve prospěch nároku žalobkyně na naturální restituci. Procesní postavení žalované 2) je v daném sporu zásadně nevýhodné a nevyrovnané, jelikož je fakticky rukojmím jiného sporu mezi žalobkyní a ostatními žalovanými. Tato situace ztěžuje jeho procesní vystupování v tomto řízení a neumožňuje dosáhnout případného soudního smíru. Pokud by byla žalobkyně skutečně oprávněna k náhradě škody, což se žalovaná 2) nedomnívá, tak jediná možná a zejména spravedlivá forma náhrady se nabízí její náhrada relutární mezi žalobkyní a ostatními žalovanými, nikoliv ve formě naturální restituce zasahující zcela nepřiměřeně do vlastnického práva žalované 2). Rovněž je přesvědčena, že žalobkyně neprokázala, že by byly splněny předpoklady a podmínky pro naturální restituci, tzn. že žalobcem nárokováný způsob náhrady je možný a zároveň účelný. Podmínka hospodárnosti není naplněna jednak z pohledu samotné žalobkyně, kdy bylo v řízení prokázáno, že v minulosti pasivní relé nevyužívala a jednalo se fakticky pouze o jakousi „záložní“ variantu. Na žádost žalobkyně došlo již v roce 2003 xxx k odnětí oprávnění k provozu radioreléového spoje xxx. Ke skutečnému zániku uvedené trasy nicméně došlo mnohem dříve již v roce 1997, kdy od tohoto roku nebyla společností xxx ani jiným subjektem trasa využívána. S ohledem na stav konstrukce pasivního relé v době demontáže není naturální restituce ani technicky možná, a žalobkyně se v rámci svého primárního petitu domáhá zcela odlišné věci, než odpovídá věci v době její demontáže. Z hlediska hospodárnosti znovupostavení pasivního relé nepřinese žalobkyni žádný reálný užitek a žalovaná 2) je přesvědčena, že žalobkyně trvá na znovupostavení konstrukce výhradně z důvodu provázanosti

s druhým soudním řízením. Navrhuje-li žalobkyně eventuální petitem jinou formu náhrady škody, stavělo by to žalovanou 2 do absurdní situace. Ostatní žalovaní v případě neúspěchu by byli zavázáni nahradit škodu zaplacením částky 349 770 Kč a žalovaný 2) by nesl trvale ekonomické důsledky za takové případné jednání ostatních žalovaných. Výše škody, kterou by takto uhradili ostatní žalovaní společně a nerozdílně by odpovídala výši škody, jež by vznikla žalované 2) za každý rok provozu FVE. Žalovaná 2) se nedopustila žádného jednání, jež by způsobilo žalobkyni škodu.

9. Aktivní legitimaci žalobkyně byla prokázána úplnými výpisy z obchodního rejstříku společnosti xxx IČ xxx, kdy bylo zjištěno právní nástupnictví společnosti, které vznikly privatizací xxx v roce 1993. Při rozdělování a slučování původní společnosti xxx přecházel na nástupnickou společnost, veškerý majetek původní společnosti.
10. V této věci bylo poprvé rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 22. 5. 2014, č. j. 10C 258/2010-874, bylo vyhověno žalobě a žalovaná společnost xxx a žalovaný xxx byli společně a nerozdílně zavázáni k povinnosti uvést vlastním nákladem objekt pasivního relé xxx do původního stavu. Vůči žalovanému xxx a žalované společnosti xxx byla žaloba zamítnuta.
11. Usnesením Krajského soudu v Ostravě č.j. 8 Co 801/2014-951 ze dne 26.3.2015 bylo odmítnuto odvolání žalovaného xxx rozsudek okresního soudu v napadené části v odst. I. výroku, odstavci II. výroku ve vztahu k žalovanému xxx a odstavcích III. a V. výroku zrušen a vrácen soudu k dalšímu řízení. Rozsudek byl potvrzen ve výroku vůči žalovanému xxx. Krajský soud vylíčil okresnímu soudu, že se nezabýval zásadními otázkami, které bylo potřeba vyřešit pro závěr, zda náhrada škody uvedením do předešlého stavu je objektivně možná a účelná a zda jde o řešení hospodárné, nezkoumal, zda poškozená věc je či v době poškození byla využívána či nikoli a pominul, že v květnu 2013 byla žalobkyni ocelová konstrukce vrácena.
12. Stav stožáru před demontáží cca v roce 2007 shodně popsali jednatel 1. žalované xxx a 3. žalovaný xxx tak, že stožár nebyl řádně oplocen, pletivo bylo částečně odstraněno, chyběla branka, vlez nebyl zabezpečený, zbývající pletivo bylo prorostlé náletovými dřevinami cca 10 let starými, kovové konstrukce byly natřené hodně dávno. Stožár nebyl označen zákazem vstupu ani ohledně označení vlastnictví. Byly povoleny šrouby ve spodní části patky, hrozilo zborcení celé konstrukce. Byli několikrát ústně urgováni ze strany obecního úřadu, že konstrukce je nebezpečná a že s ní mají nakládat dle zákona. Do doby odstranění se rozhodli, že provedou zábor okolí tak, aby tam neměli přístup hlavně děti. Okolo dali dřeviny, naskládali je na sebe do výšky 2 metrů a místo ohraničili páskami a cedulí zákazu vstupu. V rámci údržby byly dotahovány šrouby. Na pozemek ke stožáru bylo nutno přejít 1/4 pozemku. Pokud by měl někdo provádět údržbu, musel by je požádat, pozemek byl celý oplocený. Za celé tři roky je xxx nekontaktovali za účelem provedení údržby. Od předchozího vlastníka se dozvěděli, že stožár získali společně s pozemkem a mohou si s ním dělat co chtějí, třeba ho dát do sběru. Byl to bonus na krytí nákladů na sanaci. Vycházeli z tvrzení prodávajícího, neměli pochybnost o vlastnictví. Na pozemku byla neřízená skládka. Závažnost situace si uvědomili v roce 2010, kdy se na obdobném stožáru stal smrtelný úraz, proto se rozhodli řešit věc radikálně demontáží a odvozem stožáru. Toto rovněž souviselo s výstavbou fotovoltaické elektrárny, na tomto projektu pracovali od roku 2007, za tímto účelem kupovali pozemek. xxx připustil, že pořizoval fotodokumentaci, kdy sám vylezl na stožár. Je příznivcem adrenalinových sportů, nelezl na stožár proto, aby něco zjišťoval, lezl tam ze zvědavosti. Fyzicky stožár odstranil pan xxx, který ho koupil od pana xxx. K okolnostem prodeje stožáru si nic nepamatovali, ať jde o zadání inzerátu či od koho se měl kupující dozvědět o prodeji.
13. Svědek xxx uvedl, že o prodeji konstrukce stožáru se dozvěděl na webu, jednalo se o inzerát. Byl zde uveden telefonický kontakt na 2 pracovníky, jedním byl pan xxx. Svědek potvrdil, že se jednalo o inzerát založený ve spise. Jel zhlédnout stožár, vylez na něj a slez. Líbil se mu, byl použitelný. Za účelem hodnocení technického stavu si nenechal vypracovat žádný posudek. Dle

jeho názoru byla konstrukce v dobrém stavu až na výlez a přístup, který byl neudržovaný. Konstrukci chtěli zbourat, protože chtěli stavět elektrárnu. Rozhodli se o koupi stožáru, sešel se s panem xxx k sepsu kupní smlouvy. V kupní smlouvě bylo ujednáno, že stožár odstraní. Když přijeli následně demontovat stožár, přišel pracovník z xxx a upozornil je na vlastnictví. Podruhé přijel i s policií, proto se dohodli, že stožár demontují a uschovají, to bylo ve stádiu, kdy byla půlka již naložená na autech a druhá byla na zemi, jeřáb byl již pryč. Chtěli i spodní konstrukci, snažili se ji odstranit strojem, což se jim nepovedlo. Došlo k poškození patky. Konstrukci vrátili žalobkyni poté, co proběhl soudní spor a byla jim vrácena kupní cena.

14. Z výpovědi svědků xxx, pracovníka Městského úřadu v xxx a xxx bývalého starosty obce, bylo zjištěno, že technický stav předmětného stožáru pasivního relé v xxx nikdy neřešili, nebylo to povinností stavebního úřadu ani starosty. Nebylo nikým žádáno o odstranění stožáru ani nebylo nahlášeno jeho odstranění, toto se dozvěděl od policie následně. Ani jeden ze svědků nikdy nikoho neupozorňoval na stav stožáru, toto se neřešilo ani v kuloárech. Připustili, že byli u stožáru, tento byl prorostlý křovinami, pozemek zdevastovaný po činnosti xxx, oplocení bylo zdevastované, trčely dráty. Stav stožáru je věci vlastníka. Svědek xxx potvrdil, že bez dalšího nelze stožár na místě znovu postavit. Obecně platí, že každou stavbu lze realizovat na základě územního a stavebního povolení. Vlastnické vztahy ke stožáru mu nebyly známé. Svědek xxx v minulém období pracoval na personálním oddělení xxx. Stožár sloužil jako odrazová deska pro spojení mezi vysílačem xxx a xxx. Vývojem techniky to již nebylo využíváno.
15. Ze znaleckého posudku č. 104/2017 ze dne 16. 1. 2018 vypracovaného xxx, včetně doplnění výpovědí zástupců znaleckého ústavu při soudním jednání dne 12. 6. 2018 bylo zjištěno, že znalecký posudek byl zpracováván pouze z technického hlediska. Je konstatováno, že je možné stožár znovu postavit. Byly vyčísleny náklady, které odpovídají uvedení stožáru do původního stavu s tím, že spojují termín náklady a škoda do jednoho. Není možno stanovit tržní cenu stožáru před demontáží, neboť neexistuje objekt ke srovnání, poté by bylo nutno vycházet z nákladové položky podle cenového předpisu. Jedná se o natolik specifickou konstrukci, proto je položkový rozpočet přesnější. Nebylo možné stanovit tržní cenu demontovaného stožáru. Jednoznačně vznikla škoda na základové patce. Znalecký posudek stanovuje škodu, a to odstranění konstrukce – technické části, což nezahrnuje škodu, která vznikne nemožností používání tohoto stožáru. Způsob ocenění uvedený ve znaleckém posudku vychází z cenové soustavy společnosti xxx, která pracuje s průměrnými cenami, kterou jsou na trhu dosažitelné. Reálné cenové nabídky se však od této ceny mohou lišit, a to oběma směry. Vychází z obecně platných standardů, které se používají ve stavebnictví v ČR, což bylo konzultováno s firmami, které se zabývají obdobnou činností v xxx a okolí. Z dostupné fotodokumentace, která vznikla po demontáži ocelové konstrukce a narušení patky v porovnání s fotodokumentací, která byla pořízena při místním šetření, poškození napovídá tomu, že se někdo snažil vybourat zbytek konstrukce patky. Bylo počítáno nové oplocení, až fotodokumentace ukazovala na stupeň opotřebení. Sloup plnil svou nosnou funkci. Znalci zohlednily náklady na znovu vztyčení stožáru, sanaci základové patky a vedlejší a ostatní náklady s tímto spojené. Výše škody způsobená na základovém typově železobetonovém bloku pro zakotvení ocelové příhradové konstrukce k uchycení technologického zařízení 20,6 m vysoké typové příhradové ocelové konstrukce (stožáru) odražeče (pasivní relé součásti digitální trasy xxx – xxx – xxx – xxx) ležící na pozemku parc. č. xxx, nyní parc. č. xxx, k.ú. xxx a oplocení v důsledku demontáže v roce 2010 a dále o výši nákladů spojených s uvedením tohoto základového bloku do původního stavu, tedy stavu, který by umožňoval umístění ocelové konstrukce do původního stavu, dále výši nákladů spojených s obnovením oplocení par. č. xxx, výše škody způsobená demontáží v roce 2010 s odvozem ocelové příhradové konstrukce k uchycení technologického zařízení 20,6 m vysoké typové příhradové ocelové konstrukce (stožáru) odražeče (pasivního relé součástí digitální trasy xxx – xxx – xxx – xxx) ležící na pozemku parc. č. xxx, nyní parc. č. xxx, k.ú. xxx, výše nákladů spojených s uvedením této ocelové konstrukce do původního stavu, který by umožňoval

zakotvení na základový železobetonový blok a výši nákladů spojených se zakotvením konstrukce za železobetonový blok činí 245 861,15 Kč bez DPH. Dle položkového rozpočtu: díl: 1 konstrukce OK a OD celkem 162 168 Kč tj. (montáž OK a OD 2 pomocní pracovníci x 4 dny 162 168 Kč, díl: 2 ve výši 25 344 Kč, tj. dopravní náklady (xxx - 8x 4, jízda, vykládka), díl: 3 ve výši 18 662,24 Kč tj. sanace patky (očistění tlakovou vodou zdiva stěn a rubu kleneb, vyspravení beton. Konstrukcí – adhezni můstek, železobeton základových patek C 20/25, bednění stěn základových patek – zřízení, bednění stěn základových patek – odstranění, výztuž základ. patek z betonářské oceli), díl: 4 Oplocení ve výši 10 449,40 Kč tj. oplocení z drátěného pletiva, ocelové sloupky 100 m, montáž vrat na ocel sloupky, branka plotová jednokřídlá.

16. Soud provedl důkaz následujícími listinami:

17. Ze stavebního povolení č. j. xxx ze dne xxx soud zjistil, že stavebník xxx požádal o vydání stavebního povolení na stavbu pasivního relé. Ve stavebním povolení je jako vlastník pozemku uváděn pod zkratkou společnost xxx. Jedná se o pasivní relé jako součást radioreléové trasy xxx – xxx – xxx, které je složeno ze základového typového železobetonového bloku a typové příhradové věže o výšce 20,6 m stojící na pozemku parc. č. xxx manipulační plocha v k. ú. xxx. Rozhodnutí stavebního úřadu o stavební povolení nabylo právní moci dne 9. 9. 1993.
18. Z kolaudačního rozhodnutí č. j. xxx soud zjistil, že Městský úřad xxx povolil užívání stavby objektu pasivního relé v xxx, který je částí digitální radioreléové trasy xxx – xxx. Objekt sestává z betonového bloku, základové a typové příhradové ocelové věže o výšce 20,6 metrů, na které je odrazná deska, přičemž stavba stojí na pozemku parc. č. xxx v k. ú. xxx a byla povolena shora uvedeným stavebním povolením, když stožár je proveden podle schválené projektové dokumentace, byly předloženy zápisy z přejímacího řízení a revizní zpráva hromosvodu, přičemž kompletní trasa byla převzata uživatelem, tj. xxx a tímž dnem byl zahájen zkušební provoz.
19. Ze zápisu z místního šetření ze dne xxx ve věci kolaudace pasivního relé xxx, soud zjistil, že předmětem kolaudačního řízení je objekt pasivního relé v k. ú. xxx na pozemku parc. č. xxx, kdy objekt sestává z betonového základového bloku a typové příhradové věže o výšce 20,6 m, na které je odrazná deska. Stavba byla povolena rozhodnutím Stavebního úřadu xxx ze dne xxx a je provedena podle schválené projektové dokumentace, kdy byl předložen zápis z přejímacího řízení a revizní zpráva hromosvodu, když komplexní trasa byla převzata uživatelem xxx xxx. Účastníci neshledali při místním šetření žádné závady nebo nedodělky, které by bránily vydání kolaudačního rozhodnutí.
20. Z listiny nazvané jako Smlouva o dílo ze dne xxx, bylo zjištěno, že mezi zhotovitelem xxx a objednatelem jednatelkou objednatele společností xxx bylo sjednáno mimo jiné provedení sanačních prací na stavbě xxx v xxx. Pod bodem 7.16 uvedeno, že objednatel společnost xxx současně touto smlouvou prodává a na zhotovitele xxx přechází nebezpečí škody na věci, jež jsou předmětem smlouvy a vlastnické právo k ní, včetně veškerého kovového odpadu, drátů, travers, zbytku oplocení včetně sloupků a brány a včetně 20 m vysoké ocelové konstrukce s podstavcem, která se nachází na pozemku uvedeném v článku I. (článek I. tato listina však neobsahuje). Rovněž není zřejmé, o jaký pozemek se jedná. Dále bylo ujednáno, že částka, kterou xxx utrhá prodejem uvedeného kovového šrotu a materiálu bude vyúčtována a započtena do ceny díla dle článku 4 smlouvy – cena, k níž nebude účtována daň z přidané hodnoty, činí 260 000 Kč.
21. Z výpisu z katastru nemovitostí vyplývá, že ke dni 21. 6. 2010 byla vlastníkem pozemku společnost xxx, na základě kupní smlouvy ze dne xxx, s právními účinky vkladu práva ke stejnému dni.
22. Z protokolu o předání a převzetí majetku mezi státním podnikem a akciovou společností ze dne 17. 1. 1994 soud zjistil, že došlo k předání majetku bývalého závodu xxx vzniklé společnosti xxx. V protokolu je majetek specifikován co do obsahu podle příloh, v nichž je uveden seznam hmotného investičního majetku a očíslování jeho přílohy, včetně jeho účetní hodnoty, stejně tak

u nehmotného investičního majetku a jiného hmotného majetku, včetně soupisu skladových zásob a dále drobného hmotného investičního majetku a drobného nehmotného investičního majetku, včetně seznamu pozemků, zaměstnanců, všech uzavřených smluv, leasingových smluv, soupisu zvláštních oprávnění, dokumentace dopravních a mechanických prostředků a přehledů plateb uložených v podniku. Tento majetek podle protokolu přechází dnem 1. 1. 1994 na xxx. Přílohou protokolu je seznam hmotného investičního majetku č. j. xxx. Protokol je podepsán zástupcem xxx a za představenstvo společnosti také xxx. Majetek je uveden v příloze, která je označena v listině jako soupis nedokončených investic – účet 042, příloha č. j. xxx. Z protokolu dále soud zjistil zůstatkovou a účetní hodnotu, jakož i soupis pohledávek a závazků, včetně skladní účtárny, všeobecné účtárny a celkových závazků a pohledávek, kdy tento majetek včetně pohledávek a závazků přechází podle protokolu ke dni 1. 1. 1994 na xxx. Ze samotné přílohy přehledu investičních nákladů podle jednotlivých akcí – účet 042 ke dni 31. 12. 1993 – nedokončené investice nadepsané jako „xxx č. j. xxx“ soud zjistil, že pod pořadovým číslem 191 je uveden název investiční akce xxx – xxx – xxx, kdy dále je v listině uvedeno, že poslední účetní zápis je z prosince 1993, kdy technologická stavební část je specifikována částkou 5 450 208,60 Kč a projektová část 106 160 Kč.

23. Z projektové dokumentace digitálního radioreléového spoje xxx – xxx – xxx z října 2000 soud zjistil, že tento úsek radioreléové trasy xxx – xxx byl vybudován v roce 1993, jako součást spoje xxx – xxx – xxx – xxx, aby zajistil připojení xxx do xxx, kdy poslední úsek xxx – xxx obsahuje pasivní reléovou stanici s odraznou deskou.
24. Ze zprávy konkurzního správce xxx xxx ze dne 9. 6. 2011 soud zjistil, že nemovitost – stavba pasivního telekomunikačního stožáru na pozemku nebyla v soupisu konkurzní podstaty úpadce xxx zapsána.
25. Z privatizačního projektu č. xxx, soud zjistil, že se jedná o celý privatizační projekt bývalé společnosti xxx, přičemž obsahuje mj. soupis veškerého nehmotného majetku – nemovitostí, které podléhají evidenci v katastru nemovitostí na základě katastrálního zákona. Z tvrzení xxx soud zjistil, že předmětem privatizačního projektu není žádná z nemovitostí nepodléhajících evidenci v katastru nemovitostí nebo movitý majetek. Z rozhodnutí o privatizaci xxx, které je součástí aktualizovaného privatizačního projektu soud zjistil, že celý státní podnik bude převeden, mimo konkurenční projekt doporučený k realizaci a majetek nadále zůstávající ve vlastnictví státu, do formy akciové společnosti, kdy komentář k tomuto uvedený v privatizačním projektu uvádí, že projektem je řešen celý státní podnik mimo veřejných soutěží na majetek nepotřebný k podnikání, přičemž tento je taxativně vyjmenován a stožár ani lokalita, v níž se nacházel, v něm uvedena není. Ze strany 11 a 12 privatizačního projektu xxx soud zjistil, že hlavním předmětem činnosti této společnosti je zřizování a provoz radiokomunikačních a telekomunikačních zařízení, sítí kabelových rozvodů pro rozhlasové, televizní a telekomunikační služby, přičemž z listiny označené jako „stejnopis notářského zápisu xxx soud zjistil, že tento byl sepsán xxx v notářské kanceláři xxx, notářky xxx, kdy se jedná o zápis zakladatelské listiny, kterou se zakládá akciová společnost xxx, jejímž předmětem podnikání je zřizování a provozování jednotné telekomunikační sítě, s výjimkou jejich částí výhradně vymezených jejím provozovatelům a poskytovali komunikační služby, zejména vysílání rozhlasových a televizních programů provozovatelů ze zákona, vysílání telekomunikačních signálů, časového normálu a jiných speciálních signálů apod. Touto zakladatelskou listinou je založena společnost xxx v souladu s privatizačním projektem č. xxx ze dne xxx, kdy základní jmění je představováno cenou hmotného a dalšího majetku státního podniku xxx, který na zakladatele přešel v souvislosti s realizací uvedeného privatizačního projektu.
26. Z listiny označené jako „kupní smlouva“ podepsané dne xxx konkurzním správcem xxx xxx a zástupcem společnosti xxx soud zjistil, že touto listinou došlo k ujednání o převodu vlastnického práva k nemovitosti, která je předmětem prodeje podle článku 4 této listiny, kdy tato nemovitost je součástí konkurzní podstaty, přičemž v článku 4 je specifikováno, že se jedná o pozemek parc.

č. xxx v k. ú. xxx. Konkurzní správce prodává kupujícímu předmět koupě této smlouvy se všemi součástmi a příslušenstvím, venkovními úpravami a trvalými porosty včetně práv a závazků s ním spojených za dohodnutou kupní cenu ve výši 60 000 Kč, přičemž kupující byl seznámen se všemi okolnostmi týkajícími se této nemovitosti a podle článku 5 byl srozuměn s tím, že na předmětu prodeje se nachází nepovolená skládka sutí a jiného odpadu, jejíž odstranění zajistí kupující. Z této listiny přímo nevyplývá, že by předmětem převodu byl také stožár.

27. Ze zobrazení investičního majetku kmenových dat xxx, z úseku účetnictví – správa majetku soud zjistil, že xxx vedou jako svůj majetek odraznou desku xxx zařízení xxx na pozemku parc. č. xxx v k. ú. xxx pod inventárním číslem xxx, přičemž aktivována byla 20. 11. 1993 a deaktivována 14. 6. 2010.
28. Z výpisu daně z nemovitostí Finančního úřadu pro xxx, územního pracoviště xxx soud zjistil, že daň z nemovitostí za pasivní relé umístěné na pozemku parc. č. xxx v k. ú. xxx byla v letech 1994 až 2009 řádně přihlášená a placena pod DIČ xxx, xxx a xxx. Z daňového přiznání k této dani za rok 1994 a 2000 soud zjistil, že DIČ xxx patřilo xxx. Z daňového přiznání k této dani za rok 2006 soud zjistil, že DIČ xxx patřilo společnosti xxx
29. Z rejstříku parcel v k. ú. xxx soud zjistil, že dne 8. 4. 2006 došlo ke změně číslování pozemků v podobě parcel v k. ú. xxx, kdy původnímu pozemku parc. číslo xxx nově odpovídá parc. číslo xxx.
30. Z doplnění informací k železné konstrukci na parcele č. xxx ze dne 16. 11. 2011 zasláno žalobkyní z pozice jednatele společnosti žalobkyně Městskému úřadu v xxx soud zjistil, že žalobkyně zde uvádí, že k 15. 12. 1993, resp. k 30. 12. 1993 v případě stožáru již nešlo o samostatnou movitou věc, ale řádně zkolaudovanou nemovitost, kdy tato musela být podle zákona v rámci privatizace předána písemně za pomoci znaleckého posudku.
31. Z předávacího protokolu ze dne 9. A 10. 5. 2013 soud zjistil, že stožár xxx předal žalobkyni. Což žalobkyně v průběhu řízení potvrdila.
32. Z listiny označené jako „kupní smlouva“ podepsané dne xxx za v ní označeného prodávajícího xxx xxx a kupujícího xxx též xxx, v obou případech jednatelem těchto společností, soud zjistil, že v článku 1 této listiny je uvedeno, že prodávající je vlastníkem pozemku parc. č. xxx v k. ú. xxx. Dle článku 2 prodávající prodává nemovitost, a to pozemek parc. č. xxx v k. ú. xxx, do výlučného vlastnictví kupujícího, který uvedený pozemek do svého výlučného vlastnictví přijímá a výslovně stvrzuje, jak je uvedeno v článku 4, že je mu stav převáděného pozemku znám, v článku 3 je ujednána kupní cena 60 000 Kč. V listině není uvedeno, že by předmětem převodu měl být stožár. Pokud jde o označení předmětu převodu, je tento označen pouze jako nemovitost – pozemek parc. č. xxx v k. ú. xxx, aniž by byl připojen dovětek včetně všech součástí a příslušenství.
33. Z listiny označené jako „kupní smlouva“ podepsané dne xxx mezi prodávajícím společností xxx zastoupenou xxx, jednatelem společností, a kupujícím společností xxx, zastoupenou jednatelem xxx, pak soud zjistil, že obsah této listiny je shodný s listinou označenou jako „kupní smlouva“ ze dne xxx shora uváděnou, s výjimkou toho, že kupní cena v článku 3 této listiny je stanovena částkou 100 000 Kč, přičemž v článku 4 je ještě doplněn druhý odstavec, podle něž prodávající prodává nemovitost ve stavu tak, jak stojí a leží ve smyslu § 501 občanského zákoníku a kupující ji v tomto stavu do svého vlastnictví přijímá. Ani v této listině není uvedeno, že by předmětem převodu byl stožár, a opět, pokud jde o vymezení předmětu převodu, je uvedeno nemovitost – pozemek parc. č. xxx v k. ú. xxx, bez dovětku včetně součástí a příslušenství.
34. Z vyjádření Městského úřadu xxx, odbor stavební úřad – úřad územního plánování, ze dne 19. 9. 2018 a 29. 10. 2018 bylo zjištěno, že zastupitelstvo města xxx dne 17. 6. 2009 schválilo Změny čl. 1 pro vytvoření podmínek realizace záměru vybudování fotovoltaické elektrárny o výkonu 1000,5 kWp na pozemku par. c. xxx, k.ú. xxx. Žadatelem o změnu byla právnická osoba xxx mají v té

době vlastnická práva k pozemku. Zastupitelstvo města xxx vydalo formou opatření obecné povahy č.xxx pod usnesení čl.xxx ze dne xxx Změnu č. 1 územního plánu města xxx. Územní plán byl schválen usnesením zastupitelstva města xxx dne 24. 6. 2002, jehož závazná část byla vydána obecně závaznou vyhláškou, kterou se stanovuje užívání schváleného územního plánu města. Bod 6.3 návrhu Změny č. 1 územního plánu není jeho obsahem. Důvodem pro pořízení změny č. 1 byla změna využití pozemku par. č. xxx a xxx k.ú. xxx a stanovení podmínek pro jejich využití. Týká se jen těchto pozemků. Výšková regulace v ochranném pásmu xxx není dána výrokovou částí opatření obecné povahy. Objekt pasivního relé lze s ohledem na stanovené funkční využití plochy výroby a skladování – VS považovat za stavbu zařízení technické infrastruktury.

35. Ze zprávy Městského úřadu xxx, stavebního úřadu- oboru výstavby ze dne 9. 7. 2018 a 17. 9. 2018 bylo zjištěno, že v případě nového postavení příhradového stožáru je nutno postupovat dle ustanovení stavebního zákona č. 183/2006 Sb. a stavbu umístit a realizovat na základě nového územního rozhodnutí a stavebního povolení. Projektová dokumentace k rozhodnutí ze dne xxx č.j. xxx se nedochovala. Nasazení příhradového stožáru na původní místo nelze považovat za udržovací práce dle § 103 odst. 1 písm. c) stavebního zákona.
36. Ze sdělení xxx ze dne 10. 7. 2018 bylo zjištěno, že spis xxx byl Úřadem skartován. Ze záznamů databázového systému, který je využíván pro účely správy kmitočtového spektra Úřadem bylo zjištěno, že odnětím oprávnění č. xxx bylo ukončeno využívání radiových kmitočtů pouze jednoho radioreleového spoje. V případě, že by žadatel (v tomto případě společnost xxx) požádal o udělení individuálního oprávnění k využívání radiových kmitočtů, kdy jedním ze stanovišť by byl i předmětný stožár nacházející se v k.ú. xxx, v případě, že by byly splněny náležitosti vyplývající ze zákona č. 127/2005 Sb. o elektronických komunikacích a dalších právních předpisů a požadované rádiové kmitočty by bylo možné zkoordinovat, udělil by Úřad oprávnění. Současně upozornil, že pronájem antény, vysílače rádiového zařízení a příslušných vlnovodů, není předmětem správního řízení a v rámci žádosti o udělení individuálního oprávnění k využívání radiových kmitočtů.
37. Ze zprávy xxx, xxx bylo zjištěno, že odražeč, resp. „pasivní relé“ funguje na principu odrazu elektromagnetických a radiových vln ze/do směru, který definuje jeho konstrukce. Pasivní relé tedy přijme radiový signál z jednoho směru a odrazem jej vyšle do směru druhého. To, zda je přenášený signál součástí analogového nebo digitálního komunikačního systému je v tomto případě zcela irelevantní. Pasivní odražeč totiž neobsahuje žádný aktivní nebo napájený systém, žádné aktivní zesílení signálu, případně aktivní úpravu úrovně signálu nebo jeho kmitočtu. Signál pouze směřuje do požadovaného cíle. Je zcela univerzálně využitelný pro tvorbu radioreleové trasy a je pouze na uživateli/vlastníkovi, zda odražeč využívá. Účelnost uvažovaného odražeče pro uživatele/vlastníka je nezpochybnitelná. Pokud odražeč zařadil do výše zmíněné radioreleové trasy, pak bez něj tuto celou trasu velmi pravděpodobně nelze účelně využívat.
38. Z listiny označené žalobkyní, jako důkaz 4 bylo zjištěno, že tímto Společnost xxx nabízí k prodeji ocelovou konstrukci, která sloužila jako odražeč signálu tehdejší xxx. Konstrukce má základnu dvakrát dva metry a je vysoká cca 20 metrů. Je ve velmi dobrém stavu a hodí se například pro konstrukci velkých billboardů. Kontakt pro případné zájemce: xxx, tel. xxx, fax: xxx, mobil: xxx. Pod textem jsou umístěny dvě fotografie stožáru., které prokazují pouze narušení oplocení a neexistenci branky, částečný prorost náletovými dřevinami.
39. Další žalobkyní doložené fotografie předmětného pozemku, dokumentují stav pozemku a narušení patky po demontáži.
40. Z cenové nabídky č. xxx xxx bylo zjištěno, že na žádost žalobkyně byla zpracována cenová nabídka na obnovení xxx (doprava soupravy xxx, montáž OK na místě za použití jeřábu, oprava základového bloku systémem Mapei, statistický přepočít, obnova oplocení, oprava poškození povrchové ochrany materiálem Jotun Conseal Touch Up) ve výši 349 770 Kč bez DPH.

41. Ze sdělení České agentury pro standardizaci xxx ze dne 29. 10. 2018 bylo zjištěno, že xxx pro standardizaci byla zřízena Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví dle zákona č. 22/1997 Sb. o technických požadavcích na výrobky. Tato je oprávněna poskytovat odborné informace a výklady týkající se platnosti norem, jejich změn, zrušení a tvorby nových norem. Citovaný zákon však nezmocňuje ÚNMZ ani Českou agenturu pro standardizaci k podávání výklad, které se týkají aplikace technických norem na konkrétní podmínky. Existuje možnost, jak vyjádření (subjektivní názor) k použití ČSN v praxi získat a to přímo od zpracovatelů konkrétních norem.
42. Ze závěrečné zprávy z prověrky stavu zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví života osob při provozu telekomunikačního zařízení „Pasivní relé na parcele č. xxx v xxx“ xxx ze dne 18. 4. 2011 vyplývá, že zadavatelem byla společnost xxx, zpracovatel konstatuje, že telekomunikační zařízení nebylo provozováno v souladu s platnými právními předpisy a technickými normami vztahujícími se k provozu takových zařízení. Provoz telekomunikačního zařízení za stávajících podmínek při zjištěných nedostatcích, by mohl dříve nebo později způsobit závažné ohrožení života a zdraví osob užívajících toto zařízení. K obsahu zprávy byl xxx slyšen jako svědek, kdy doplnil, že vyhotovil výše uvedenou závěrečnou zprávu z prověrky stavu zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví života osob při provozu telekomunikačního zařízení na požadavek firmy xxx. Následně upřesnil ke své odbornosti, že vystupoval jako osoba s odbornou způsobilostí prevencí rizik, nikoliv jako soudní znalec pro obor bezpečnost práce, specializace bezpečnost a ochrany zdraví při práci v lese a na pracovištích. V době vypracování stavba již neexistovala, vycházel pouze z podkladů, které mu byly předloženy zadavatelem a z fotodokumentace, přičemž projektová dokumentace byla neúplná. Takové zprávy podává zcela výjimečně, dělal to jen v tomto případě a jednou pro policii pro jeden smrtelný úraz. Měl doložit celkový stav zejména, co se týká nedostatku kontrol a zhodnocení dle fotodokumentace, to že chybí zabránění vstupu na žebřík, chybělo oplocení. Konstatoval nezabezpečení proti vstupu nepovolaných osob. Technický stav konstrukce má hodnotit pracovník, který měl provádět pravidelné kontroly. Nebyly k dispozici doklady o kontrolách. Měl k dispozici 2 jediné prohlídky, proto uvedl ve zprávě, že nelze z předložených dokladů prokázat, že prohlídky jsou prováděny v plném rozsahu a ve stanovených lhůtách. Elektrovizní zprávu měl v elektronické podobě, neví, zda byla vydána v době, kdy byla stavba zbourána, či před tím. Měl k dispozici to, že stavba byla zkolaudována xxx, pokud by tehdy nesplňovala požadavky, nebyla by zkolaudována. Viděl nesouhlas v tom, že nemá doloženou dokumentaci. Nebezpečnost zařízení viděl v tom, že nebylo zkontrolováno, přičemž vycházel z toho, co mu bylo předloženo.
43. V průběhu soudního řízení soud zamítl důkazy navržené účastníky, a to výslech svědků xxx, předchozího vlastníka pozemku, xxx, který bydlí v bezprostřední blízkosti stožáru, xxx, místostarosty MěÚ xxx a paní xxx, pracovnice MěÚ xxx, pro jejich nadbytečnost z důvodu hospodárnosti, když podstatné skutečnosti ke stavu stožáru před demontáží již byly zjištěny z výslechu jiných svědků.
44. Dále soud zamítl důkazy navržené účastníky v rozporu s podmínkami stanovenými v ustanovení § 118b odst. 1 o. s. ř. po koncentraci řízení, a to žalobkyní navržený důkaz znaleckým posudkem xxx k otázce vlivu stožáru na výkon fotovoltaické elektrárny, jež na předmětném pozemku stojí a žalovanými navržený důkaz dotazem za xxx o tom, zda žalobkyně provozuje v dané lokalitě obdobný stožár a telekomunikační zařízení, na jaké radioreleové trase a jaké služby jsou tímto zařízením zajišťovány a zda postavením stožáru s odraznou deskou pasivního relé, o které v řízení jde, vůbec mohou být zajištěny jiné služby než ty, které již zajišťuje moderní stožár 200 m vzdálený.
45. K námitkám žalovaných se soud zbýval otázkou aktivní legitimací žalobkyně, tedy zda byla vlastníkem pasivního relé v xxx, přičemž vycházel z výše citovaných listinných důkazů a současně seznámení s rozhodnutími vyšších soudů v jiném řízení. Otázka vlastnictví předmětného stožáru byla řešena opakovaně jako předběžná otázka, a to ve věci vedené u Okresního soudu ve Vsetíně

– pobočky ve Valašském Meziříčí sp. zn. 12EC 131/2010 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č.j. 71 Co 443/2013-377, usnesením Nejvyššího soudu č.j. 28Cdo 3257/2014-422 ze dne 21. listopadu 2014. Obsáhlým dokazováním soudy zjistily: „na pozemku v katastrálním území xxxx byla xxx vybudována stavba pasivního relé (sestavující z betonového základového bloku, ocelové příhradové věže a odrazné desky), jejíž užívání bylo povoleno kolaudačním rozhodnutím z roku xxx. Vlastnictví k tomuto stožáru přešlo v rámci privatizace na xxx. Přestože byl pozemek dále převáděn, vlastnické právo ke stavbě nikdy nepřestalo svědčit xxxx, na čemž nemohla ničeho změnit ani skutečnost, že stožár nebyl náležitě udržován.“ ... Bylo zdůrazněno: „že v řízení bylo prokázáno vlastnictví xxx ke konstrukci pasivního relé, neboť z rozhodnutí o privatizaci xxx resp. privatizačního projektu, vyplývá, že mělo dojít k převodu celého majetku státního podniku, mimo taxativně vyjmenované. Z hlediska vlastnictví k této stavbě pak nebylo rozhodným ani to, zda byl stožár využíván a udržován, neboť vlastníku pozemku mohl eventuálně vzniknout nárok na odstranění nefunkčního stožáru, sotva však vlastnické právo k tomu zařízení.“ Dovolacím soudem byla odmítnuta teze: „že nabytí vlastnické k této stavbě záviselo na dni, ke kterému vstoupilo v právní moc rozhodnutí o kolaudaci, neboť v konstantní judikatuře Nejvyššího soudu je zastáváno stanovisko, podle něž vznik stavby z hlediska soukromého práva nespadá v jedno s její stavební dokončeností ve smyslu veřejnoprávním.“ S výše citovanými závěry, které byly potvrzeny i Ústavním soudem usnesením ze dne 18. 5. 2016 č.j. I. ÚS 534/15-1., se soud zcela ztotožňuje, okazuje na ně a má za prokázanou aktivní věcnou legitimaci žalobkyně. Námitky žalovaných k právní moci kolaudačního rozhodnutí považuje soud za irelevantní.

46. Po zhodnocení provedeného dokazování vzal soud dále za prokázáno, že žalovaná společnost xxx nabyла vlastnictví k pozemku par. č. xxx v katastrálním území xxx, na němž se nacházel i předmětný „stožár – pasivní relé“, na základě kupní smlouvy z xxx. Jak vyplývá z listinného důkazu, předmětem převodu byl pouze pozemek, nikoliv stožár, který je předmětem sporu. Následně tato žalovaná společnost uzavírá „smlouvu o dílo“ ze dne xxx s xxx - žalovaným 3), kterou sjednávají provedení sanačních prací na stavbě fotovoltaické elektrárny v xxx, a současně převod veškerého kovového odpadu, včetně zbytku oplocení sloupků brány a 20 m vysoké ocelové konstrukce s podstavcem na zhotovitele, za současného zápočtu ceny, kterou utrží prodejem. Kupní smlouvou ze dne xxx žalovaný xxx prodává ocelovou konstrukci svědkovi xxx. Předmětné koupi předcházelo podání inzerátu na webu ze strany žalovaných 1) a 3), na základě kterého se o prodeji kupující xxx dozvěděl. Inzerát jednoznačně prezentuje dobrý stav předmětného stožáru. Tato skutečnost rovněž vyplývá z výpovědi svědka xxx, kupujícího. Žalovaní v řízení neprokázali tvrzení o havarijním stavu stožáru před demontáží, ani to, že by byli opakovaně upozorňováni na nebezpečný havarijní stav, který musel vést k odstranění stavby, když toto žádný ze slyšených svědků nepotvrdil. Pokud xxx a jednatel žalovaného 1) shodně popisovali stav před demontáží, jednalo se o nedostatečné oplocení, chybějící branku, prorůstající náletové dřeviny, z čehož lze dovodit nedostatečné zabezpečení či údržbu. Svědek xxx pouze konstatoval nezabezpečení proti vstupu nepovolaných osob. Nebezpečnost zařízení spatřoval v tom, že nebyly prováděny pravidelné kontroly, jak je ukládáno zákonem. Jeho zpráva byla zpracována na základě objednávky žalovaných zpětně po odstranění stožáru, pouze na základě fotodokumentace a podkladů předložených žalovanými, čímž postrádá věrohodnost. Pokud žalovaní poukazují na havarijní stav a nutnost odstranění stavby, tomu nenasvědčovalo ani jejich konání, byl-li předmětný pozemek kupován v roce 2008 a k odstranění přistoupeno teprve v roce 2010. Tomu naopak nasvědčuje, že k odstranění došlo cíleně a to v souvislosti se stavbou fotovoltaické elektrárny. Odstranění stavby stožáru – pasivního relé bylo iniciováno jednoznačně na základě smlouvy o dílo žalovanými 1) a 3). Byl-li kupující xxx následně upozorněn na vlastnictví žalobkyně, stožár předal žalobkyni. Jeho účast v projednávané věci byla ukončena zamítnutím žaloby, přičemž rozhodnutí bylo potvrzeno Krajským soudem v Ostravě. Námitky žalovaných, že škůdcem v této věci je právě xxx, kterému by měla svědčit pasivní věcná legitimace, nelze akceptovat. Navíc v řízení vedeném u Okresního soudu ve Vsetíně – pobočce

Valašské Meziříčí byl úspěšný vůči žalovaným při vydání bezdůvodného obohacení v podobě vrácení kupní ceny.

47. Podle ustanovení § 3079 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoník, právo na náhradu škody vzniklé porušením povinnosti stanovené právními předpisy, k němuž došlo přede dnem účinnosti tohoto zákona, se posuzuje podle dosavadních právních předpisů.
48. Podle ustanovení § 420 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb. občanského zákoníku ve znění platném do 31. 12. 2013 (dále jen obč. zák.), každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti. Podle odst. 3 odpovědnosti se zproští ten, kdo prokáže, že škodu nezavinil.
49. Podle ustanovení § 438 odst. 1 obč. zák. způsobí-li škodu více škůdců, odpovídají za ni společně a nerozdílně.
50. Podle § 442 odst. 1, 2 obč. zák. hradí se skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk). Škoda se hradí v penězích, požádá-li však o to poškozený a je-li to možné a účelné, hradí se škoda uvedením do předešlého stavu.
51. Soud neshledal důvodné námitky promlčení, jak byly vysloveny v průběhu do vydání prvního rozhodnutí okresního soudu, neboť ve smyslu ust. § 100 odst. 2 obč. zák. se vlastnická práva nepromlčují.
52. Po vyhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že jednáním žalovaných 1) a 3), kdy na jejich objednávku byla demontována z pozemku par. č. xxx v k.ú. xxx, v jejich vlastnictví, ocelová konstrukce a poškozena patka (ve vlastnictví žalobkyně), čímž došlo ke vzniku škody na straně žalobkyně. Protiprávní jednání spatřuje soud ve výše popsaném jednání žalovaných 1) a 3), k prodeji přistoupili, aniž byli vlastníky předmětného stožáru. S ohledem na jejich odbornou způsobilost jim musela být známa skutečnost existence zákonných věcných břemen opravňujících provozovatele telekomunikačních zařízení zřizovat, provozovat na cizích nemovitostech nadzemní telekomunikační vedení ve smyslu ust. § 12 odst. 1 zákona č. 110/ 1964 Sb., ač taková věcná břemena nejsou zapisována do katastru nemovitostí. Odstraněním stožáru pasivního relé došlo k újmě žalobkyně, která prokázala své vlastnictví, jak bylo uvedeno výše. Mezi jednáním žalovaných 1) a 3) shledává soud příčinnou souvislost, čímž jsou naplněny všechny zákonné předpoklady pro nárok z titulu náhrady škody.
53. Ve smyslu ust. § 442 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb. žalobkyně požádala o uvedení v předešlý stav, naturální restituci. Za tohoto stavu se soud zabýval otázkami, zda je to dobře možné a účelné, přičemž účelnost posuzoval z hlediska hospodárnosti, možnost pak představuje kategorii objektivní, která je vyloučena tam, kde uvedení do předešlého stavu brání překážka objektivní povahy (dle závazného pokynu Krajského soudu v Ostravě a v souladu s judikaturou např. rozhodnutí Nejvyššího soudu 25 Cdo 1030/2006, 25 Cdo 1954/2015). Současně se soud dle pokynu odvolacího soudu zabýval stavem stožáru před demontáží a jeho využitím. Jde-li o stav stožáru před demontáží, ač se hovoří o neudržovaném stavu a nezabezpečení vstupu, rozhodně nebyl prokázán havarijní stav, nutný k odstranění stožáru. Pokud by tomu tak bylo, oprávněným a povinným by byla žalobkyně, nikoliv žalovaní. K jeho odstranění došlo cíleně, neboť pozemek byl určen pro výstavbu xxx. Stožár sloužil před demontáží jako záložní zařízení, nelze tedy souhlasit s námitkami žalovaných, že byl zcela nahrazen novým moderním zařízením žalobkyně, stojícím v blízké vzdálenosti. Judikatura připouští možnost provozování telekomunikačního zařízení umístěného na cizím pozemku na základě zákonného věcného břemene, kde je takové zařízení využíváno k poskytování služeb za účelem dosažení podnikatelského zisku tj. možností doplnění o nová vysílací zařízení. (srov. 28 Cdo 809/2013). Rovněž xxx potvrdil, že existuje možnost požádat opětovně o udělení individuální oprávnění k využívání radiových kmitočtů. Také xxx potvrzuje účelnost uvažovaného odražeče pro uživatele s tím, že pasivní odražeč je zcela univerzálně využitelný. Bylo tedy na žalobkyni, jak by do budoucna využila pro své služby předmětný stožár. Ze znaleckého posudku vypracovaného v řízení sice jednoznačně vyplývá, že

z technického hlediska je možné znovu vztyčení stožáru, po opravě patky. Bylo však nutno hodnotit i další podmínky možné a účelné restituce. Jak vyplývá ze zpráv stavebního úřadu, další neopominutelnou podmínkou je vydání nového územního a stavebního povolení. Ke dni rozhodnutí ve věci samé taková rozhodnutí vydána nebyla ani nelze předjímat výsledek stavebního řízení. Odpovědnost škůdce je nutno vztahovat k obnovení stavu věci před poškozením, jež způsobil, tj. aby požadovaný rozsah prací a opatření byl k tomuto cíli způsobitelným prostředkem, kdy znovu vztyčením stožáru, včetně nového oplocení, jak navrhuje žalobkyně v primárním petitu, by byla zhotovena věc jiná, ač by bylo možno využít demontovanou konstrukci v držení žalobkyně. (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 10. 2. 2016 sp. zn. 25 Cdo 1954/2015). Rovněž bylo nutno zohlednit, že mezi účastníky panují velmi konfliktní vztahy vyplývající i ze souvisejícího soudního sporu vedeného u Okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. 17C 136/2011. Po vyhodnocení všech výše uvedených skutečností má soud za to, že podmínka možné a účelné tzv. naturální restituce není splněna. Proto nebylo možno vyhovět primárnímu petitu.

54. Není-li možná naturální restituce, přistoupil soud k náhradě škody v podobě finanční náhrady a částečně vyhověl eventuálnímu petitu. Při stanovení výše škody vycházel ze znaleckého posudku vypracovaného v řízení, nikoliv z žalobkyní předložené cenové nabídky. Znalci vycházeli z nákladového rozpočtu, neboť nebylo možno stanovit tržní cenu stožáru před demontáží pro neexistující objekt ke srovnání. Výše byla vyčíslena částkou 245 861 Kč, z níž soud vycházel při určení výše relutární náhrady a žalované 1) a 3) zavázal k náhradě škody společně a nerozdílně. Ve zbytku co do částky 103 909 Kč byla žaloba zamítnuta.
55. Navrhovala-li žalobkyně současné uložení povinnosti žalovanému 2) strpět umístění stavby pasivního relé na předmětném pozemku, jak v případě primárního petitu, tak v případě eventuálního petitu, návrh byl zamítnut pro nadbytečnost. Stavba pasivního relé byla uvedena do provozu v roce xxx. Ačkoliv došlo k demontáži stožáru, na předmětném pozemku se i nadále nachází patka, která ač vyžaduje opravu, je nadále ve vlastnictví žalobkyně. Provozovala-li žalobkyně své telekomunikační zařízení na předmětném pozemku aktuálně ve vlastnictví žalovaného 2) na základě věcného břemene vzniklého na základě veřejnoprávních předpisů dle předchozí právní úpravy § 12 odst. 1 zákona č. 110/1964 Sb., plyne z toho její oprávnění nejen provozovat, ale i oprávnění vstupu vjíždění v nezbytném rozsahu při opravách a změnách nebo odstraňování telekomunikačního zařízení, doplnění o nová vysílací zařízení apod. na cizí nemovitosti. Ani následná nová zákonná úprava telekomunikačního práva v tomto směru nic nezměnila, kdy z úpravy vyplývá, že věcná břemena vzniklá přede dnem nabytí účinnosti novelizované úpravy zůstávají nedotčena (§ 107 odst. 14 zákona č. 151/2000 Sb., § 147 odst. 1 zákona č. 127/200 Sb.), (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 11. 12. 2013 sp. zn. 28 Cdo 809/2013). Vyplývá-li výkon oprávnění ze zákonného věcného břemene, má soud za to, že nepřisluší soudu rozhodovat o uložení povinnosti žalované 2), v rozsahu navrhovaném žalobkyní.
56. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 o.s.ř., měla-li žalobkyně částečný úspěch ve věci a žalované 1) 3) vyzvala ve smyslu ust. § 142a) o. s. ř. k plnění před podáním žaloby. Náklady řízení jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3 500 Kč, soudní poplatek z odvolání 2000 Kč, náklady na důkaz (poměrná část složené zálohy na znalecký posudek) ve výši 4 793,85 Kč a náklady na právní zastoupení, a to odměně zastupujícího advokáta podle sazby § 7 , § 8 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, a to ve výši 9.700 Kč za 1 úkon právní služby. Dle § 11 odst. 1 písm. a)d) citované vyhlášky, advokátního tarifu za 17 úkonů (21. 12. 2010 převzetí a příprava zastoupení, 14. 1. 2011 žaloba, 29. 4. 2015 převzetí a příprava zastoupení, ústní jednání dne 30. 3. 2016, 8. 6. 2016 vyjádření ke změně předsedy senátu, námítky k osobě znalce 8. 12. 2016 a 17. 1. 2017 (pouze 1 úkon), 4. 12. 2017 místní šetření za účasti znalce, 27. 2. 2018 vyjádření ke znaleckému posudku, ústní jednání 12. 6. 2018 2 úkony (§ 11 odst. 1 g) za každé započaté 2 hodiny), 22. 6. 2018 formulace dotazu stavebnímu úřadu a ČTÚ, 16. 8. 2018 odpověď na

vyjádření stav. úřadu, ústní jednání 26. 9. 2018 a dne 30. 10. 2018 tj. 2x 2 úkony za každé započaté 2 hodiny, 24. 10. 2018 změna žaloby a doplnění důkazů, 17 úkonů x 9 700 Kč = 164 900 Kč, 30. 9. 2015 doplnění žaloby - § 12 odst. l) 1 úkon ve výši trojnásobku = 29 100 Kč, 28. 11. 2018 ústní jednání § 11 odst. 2 písm. f) 1/5 úkon ve výši 4 850 Kč. Za úkon 8. 12. 2017 návrh na prodloužení lhůty pro vypracování znaleckého posudku nebyla odměna přiznána, kdy ho nelze považovat za účelně vynaložený. Celkem odměna 198 850 Kč, režijní paušál podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění 19 x 300 Kč = 5 700 Kč. Náhrada za promeškaný čas k výše uvedeným soudním jednáním a místnímu šetření ke každému, tj. 16 půlhodin po 100 Kč tj. 6 x 1 600 Kč = 9 600 Kč. Celkem odměna, náhrada hotových výdajů a náhrada za promeškaný čas ve výši 214 150 Kč + 21 % DPH 44 971,50 Kč = 259 121,50 Kč.

Dále náhrada cestovních výdajů a noležné činí:

- k účasti na ústním jednání dne 8. 2. 2013 vlaky – LEO Express a.s. a České dráhy, a.s.:

- 7. 2. 2013	- xxx. – xxx – třída economy:	183 Kč
	- xxx – xxx – základní jednosměrná, 2. třída	92 Kč
	- noležné xxx	790 Kč
- 8. 2. 2013	- xxx – xxxx – základní jednosměrná, 2. třída:	92 Kč
	- xxx – xxx – třída economy:	222 Kč
		1 379 Kč,

- účast na ústním jednání dne 14. 5. 2014

vlaky LEO Express a.s. a České dráhy, a.s.:

13. 5. 2014	- xxx – xxx – třída economy:	229 Kč
	- xxx – xxx – základní jednosměrná, 2. Třída	94 Kč
	- noležné xxx	850 Kč
14. 5. 2014	- xxx – xxx – základní jednosměrná, 2. Třída:	94 Kč
	- xxx – xxx základní jednosměrná, 2 třída:	220 Kč
		1 487 Kč

- cestovné k soudnímu jednání dne 30. 3. 2016 osobním automobilem Škoda Octavia reg. zn. xxx xxx – xxx a zpět, ujetu xxx km, při spotřebě dle technického průkazu 5,3 l/100 km, ceny PHM pro rok 2016 dle vyhlášky Super 98 octanů 33 Kč, sazbě 3,80 Kč, jízdné celkem 3 741 Kč + noležné xxx 2 x 850 Kč (xxx, xxx),

- cestovné k místnímu šetření 4. 12. 2017 osobním automobilem Škoda Octavia reg. zn. xxx, xxx – xxx a zpět ujetu xxx km při spotřebě dle technického průkazu 5,3 l/100 km, ceny PHM pro rok 2017 dle vyhlášky Super 98 octanů 32,50 Kč, sazbě 3,90 Kč, jízdné celkem 3 700 Kč + noležné xxx 3 750 Kč,

- cestovné k soudnímu jednání 12. 6. 2018 osobním automobilem Škoda Octavia reg. zn. xxx xxx – xxx a zpět ujetu 720 km, při spotřebě dle technického průkazu 5,3 l/100 km, ceny PHM pro rok 2018 dle vyhlášky Super 98 octanů 32,80 Kč, sazbě 4 Kč, jízdné celkem 4 132 Kč + noležné xxx 2 200 Kč,

- cestovné k soudnímu jednání dne 26. 9. 2018 osobním automobilem Škoda Octavia reg. zn. xxx xxx – xxx a zpět ujetu 720 km, při spotřebě dle technického průkazu 5,3 l/100 km, ceny PHM pro rok 2018 dle vyhlášky Super 98 octanů 32,80 Kč, sazbě 4 Kč, jízdné celkem 4 132 Kč + noležné xxx 2 600 Kč,

- cestovné k soudnímu jednání dne 29. 10. 2018 osobním automobilem Škoda Octavia reg. zn. xxx xxx – xxx a zpět ujetu 720 km, při spotřebě dle technického průkazu 5,3 l/100 km, ceny PHM pro rok 2018 dle vyhlášky Super 98 octanů 32,80 Kč, sazbě 4 Kč, jízdné celkem 4 132 Kč + noležné xxx 2 900 Kč,

- cestovné k soudnímu jednání 28. 11. 2018 vlakem ČD xxx – xxx zpáteční 1 220 Kč + místenka 35 Kč + místenka 175 Kč, pronájem osobního automobilu Opel Astra reg. zn. 1TF 4266 ve výši 787 Kč + pohonné hmoty 329,69 Kč, celkem 2 544 Kč + noležné xxx 1 300 Kč. Cestovní výdaje a noležné celkem ve výši 39 697 Kč.

Náklady řízení žalobkyně celkem ve výši 309 112,35 Kč.

O nákladech řízení rozhodoval soud dle poměru úspěchu a úspěchu ve věci. Žalobkyně byla úspěšná co do 70%, neúspěšná co do 30%, náleží ji náhrada nákladů řízení ve výši 40 % tj. částka **123 645 Kč**, kterou byli žalovaní 1) a 3) zavázáni zaplatit společně a nerozdílně, jak je uvedeno ve výroku V.

57. O nákladech řízení 2) žalovaného rozhodl soud dle § 142 odst. 1 občanského soudního řádu. Žalobkyně byla zavázána uhradit úspěšnému žalovanému 2) náhradu nákladů řízení spočívající v nákladech na právní zastoupení, a to odměně zastupujícího advokáta podle sazby § 7, § 8 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, a to ve výši 9.700 Kč za 1 úkon právní služby. Dle § 11 odst. 1 písm. a) d) citované vyhlášky, advokátního tarifu za 13 úkonů (převzetí zastoupení, podání vyjádření ze dne 5. 3. 2012, 10. 8. 2012, účast při jednání 8. 2. 2013, účast u jednání 14. 5. 2014, účast u jednání 30. 6. 2016, účast u jednání 12. 6. 2018 – 2 úkony za každé započaté 2 hodiny, účast u jednání 26. 9. 2018 – 2 úkony za každé započaté 2 hodiny, účast u jednání 30. 10. 2018 – 2 úkony za každé započaté 2 hodiny, závěrečný návrh ze dne 27. 11. 2018). Režijní paušál podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění 13x 300 Kč + 21% DPH 27 300 Kč, náklady řízení celkem 157 300 Kč.
58. O nákladech řízení státu rozhodoval soud dle ustanovení § 148 občanského soudního řádu, kdy dle výsledků řízení má právo proti neúspěšnému účastníku na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Žádný z účastníků nebyl osvobozen od soudních poplatků. Žalobkyně byla neúspěšná co do 30 %, žalovaní 1. a 3. neúspěšní co do 70 %. Dle tohoto poměru byli zavázáni uhradit náklady řízení státu. Náklady státu představuje vyplacené znalečné ustanovenému znaleckému ústavu dle usnesení zdejšího soudu ze dne 14. 2. 2018 č.j. 10C 258/2010-1164 ve výši 29 637,75 Kč a usnesení soudu ze dne 25. 6. 2018 č.j. 10 C 258/2010-1204 ve výši 2 515,50 Kč. Dále svědečné xxx ve výši 122 Kč (cestovné) + ušlý výdělek 1 067 Kč (vyplacené účtárnou OS Bruntál po zákonných srážkách) dle usnesení soudu ze dne 1. 11. 2018 č.j. 10C 258/2010-1289. Svědečné xxx ve výši 766 Kč dle usnesení soudu ze dne 1. 11. 2018 č.j. 10C 258/2010-1290. Náklady státu v celkové výši 34 020,50 Kč. Náklady řízení byly částečně uhrazeny ze složené zálohy na znalecký posudek ve výši 15 000 Kč, zbývá doplatit na nákladech státu 19 020,50 Kč. Dle poměru neúspěchu měla žalobkyně uhradit na nákladech státu 30 % tj. částku 10 206,15 Kč, žalovaní 1)3) částku 23 814,35 Kč. Náklady státu, které by měla hradit žalobkyně tak byly zcela pokryty ze složené zálohy, ve zbytku co do částky 4 793,85 Kč se jedná o náklady řízení účastníka, které vynaložil na důkaz. S ohledem na tuto skutečnost byli žalovaní 1) a 3) zavázáni zaplatit doplatek nákladů států ve výši **19 020,50 Kč**, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozsudku na účet Okresního soudu v Bruntále.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, písemně, trojmo, ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále – pobočky v Krnově.

Nesplní-li žalovaný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může žalobkyně podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 občanského soudního řádu).

Krnov 28. listopadu 2018

Mgr. Monika Kotřlová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Lakomá.